

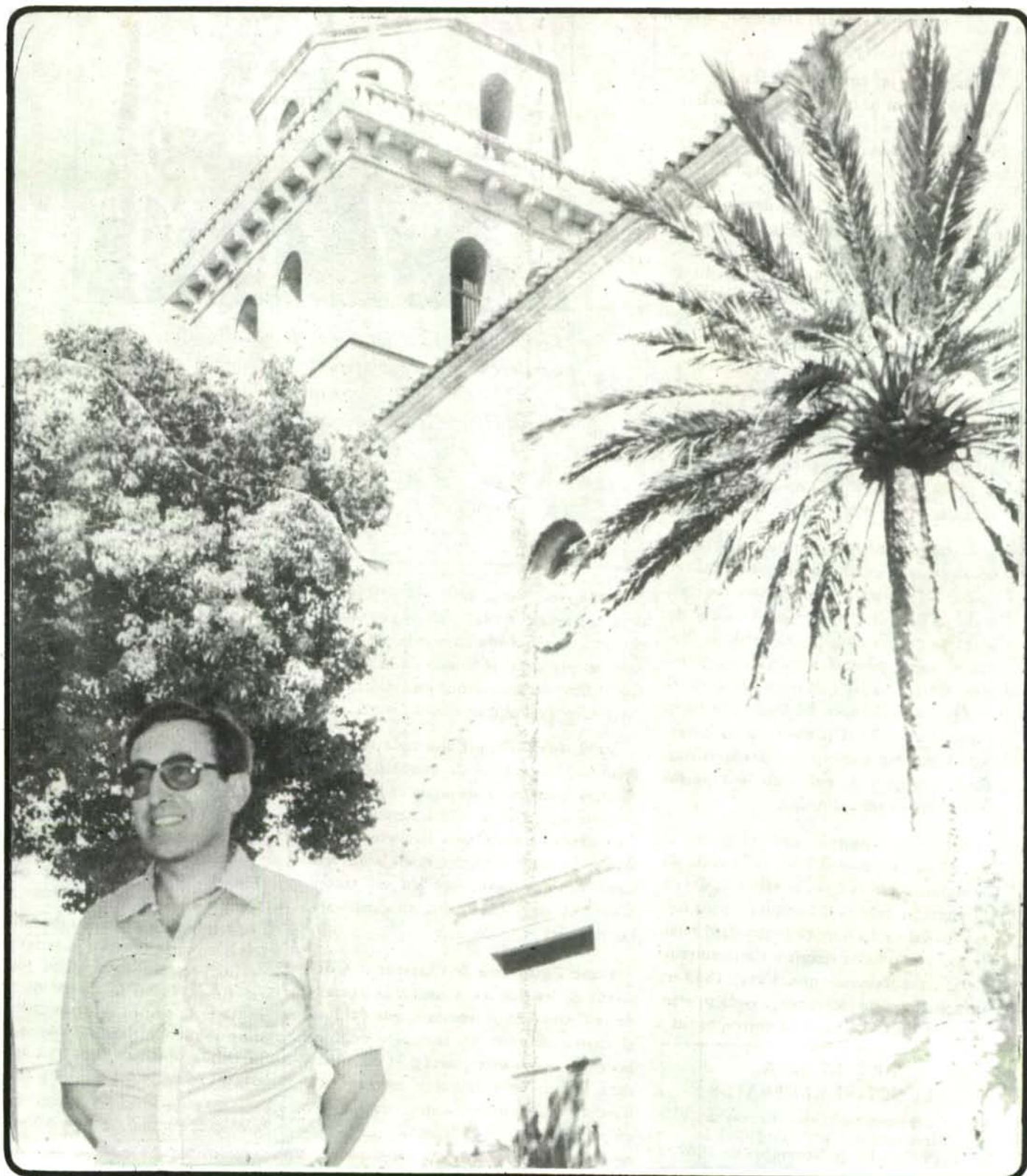
BONA PAU

Núm. 417 Any XXXV

MONTUÏRI

NOVEMBRE 1987

Sobre l'estendard

LES BANDERES DE MALLORCA

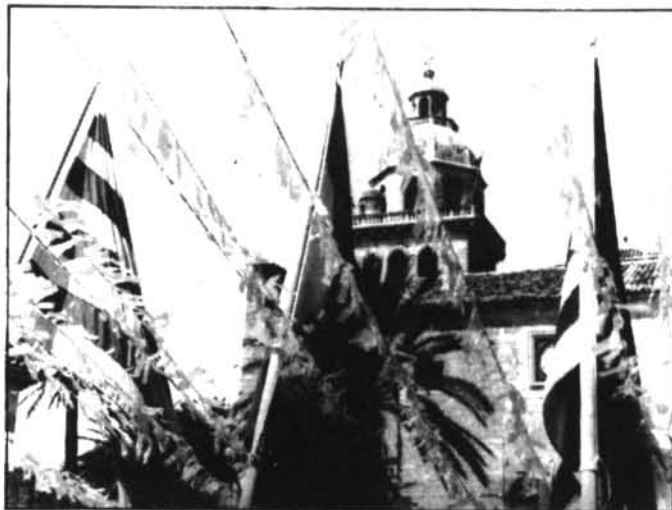
Des d'abans de la conquesta
catalana (1229) fins avui

Abans de la conquesta catalana de 1229, a Balears hi havia hagut la bandera negra dels almoràvids, la vermella de l'expedició pisano-catalano-occitana, i la blanca i vermella dels almohades.

Amb Jaume I i els seus descendents del Regne de Mallorca tengué un nou escut i una nova bandera, els de la dinastia: les barres vermelles damunt fons groc. Al mateix temps, des de 1312, la institució representativa de la ciutat, la Universitat, tengué el seu senyal, el qual s'ha considerat propi de tota l'illa per la preponderància de la ciutat damunt la part forana durant tota la nostra història (els jurats de la ciutat també ho eren del Regne) i que constitueix l'actual escut de Palma i del Consell Insular de Mallorca, amb distint nombre de barres.

Posteriorment, quan sembla que havia decaigut la bandera quarterada amb el castell i les barres, documentada en els segles XIV i XV, restà una bandera de color uniforme amb el senyal de la ciutat al mig (damunt vermell en els segles XVII i XVIII i damunt blanc en el XIX). Quan, després del Decret de Nova Planta (segle XVIII), els Borbons deixaren d'usar les barres, aquestes quedaren com a pròpies de cadascun dels països de l'antiga Corona d'Aragó.

Perdut a Mallorca entre el poble el record de la bandera reial (a la festa de l'Estendard, en la qual, anualment, des de fa segles, se celebra la conquesta de la ciutat de Palma i s'honora l'estendard reial, la bandera s'havia reduït a l'asta emmurçada), s'esdevingué que l'any 1845 es crearen unes banderes per a cada província marítima. La bandera corresponent a

Freqüentment hi ha hagut fortes disputes sobre les banderes i els canvis que s'han donat d'un a altre regnat.

Ara l'Estatut d'Autonomia instituï la bandera de la nostra comunitat.

Aquestes són les que a Montuïri poguérem veure durant les festes patronals de Sant Bartomeu d'enguany.

Mallorca era blava amb un dau groc, de la meitat del costat d'alt, al racó superior ran d'asta, i fou passejada per tot el món en els anys de florida de la navegació illenca, de manera que els mallorquins l'arribaren a considerar com a pròpia.

En el segle XIX, per una mala interpretació del document de concessió de la bandera quarterada als jurats de la Ciutat i Regne de Mallorca pel rei Sanxo, es creà l'actualment considerada bandera de Mallorca, les quatre barres reials amb una faixa vertical blava, que du un castell blanc, el de l'Almudaina originalment, ran de l'asta.

I amb l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de les Balears, s'instituï la bandera de la Comunitat Autònoma, que col·loca el castell damunt un rectangle de fons blau que ocupa una quarta part de la bandera al seu racó superior esquerre. La bandera de les quatre barres tradicional, emperó, segueix considerant-se vinculada d'unió entre la comunitat catalano-parlant.

25 anys enrera

Novembre de 1962

La festa de Santa Cecília d'aquest any fou commemorada així:

El Coro Parroquial ho celebrà en el Puig on el seus components hi foren traslladats amb "sa rúbia" d'En Bernat Marimon. Allà tengueren un bon dinar després de la Missa.

El tiberi de la Banda de Música fou a un altre lloc; i a la Missa vespertina, celebrada per Mons. Honorat Ribas, Prelat Domèstic de S.S., cantà el Çoro i hi assistiren tots els músics i simpatitzants. A la sortida la banda oferí un concert popular davant l'Ajuntament.

(Aleshores encara no hi havia edificada l'actual Casa de la Vila).

PORTADA EL NOSTRE HOMENATGE

A Bartomeu Tauler, Rector de Montuïri, des de l'1 de Juliol de 1979 fins el 8 de Novembre de 1987

Tardor

Una fulla del caquier que tenim al corral ha caigut dins la meua habitació empesa pel vent. Es el signe clar d'una tardor en la que ja hi estam de ple.

Encara que m'agradi molt l'estiu, comprenc que ha de venir la tardor ja que si aquesta no arribàs, ningú no empenyeria l'hivern perquè donàs pas a la primavera i així pogués retornar l'estiu.

Quan les fulles cauen de la planta és perquè ja han complit la seva missió. Durant l'estiu són el pulmó de l'arbre i per tant, imprescindibles; arribada la tardor es desprenen generosament de les branques per a retornar a la terra i convertir-se en humus d'abonament, aquest esdevindrà aliment que les arrels xuclaran i així es renovarà la saba que serà enviada a través de la soca fins arribar als extrems dels brotets. D'aquesta manera es renovarà la vida de l'ar-

bre i quan torna guaitar la primavera reneixen en força les noves fulles que el vesteixen de festa.

Hauríem d'aprendre a ser com les fulles dels arbres a la tardor: saber deixar els nostres vells aferretalls per caure, amb generós

despreniment, a la terra humil del servei donant pas als altres, als més joves que venen darrera, perquè amb nou vigor i esperit obert, renovin allò que nosaltres no hem estat capaços de canviar.

Andreu Genovart

Amb agraïment

Es pot afirmar que durant molt d'anys BONA PAU sols es va mantenir, però al poc temps de la vinguda a Montuïri del nou Rector Bartomeu Tauler, es va endevinar un nou aire renovador, una constant evolució, un continu desig de millorament, fins arribar a l'actualitat.

Els qui fullegin BONA PAU comprovaran que aquesta publicació durant 28 anys es va haver de conformar en ser un senzill full d'un foli imprès a quatre cares del tamany cuartilla (d'aquí el nom que tothom li donava de "sa fulla BONA PAU") i al cap d'un any i mig d'esser aquí el Rector Tauler, concretament des del gener de 1981, vàrem passar a la grandària de vuit pàgines, tamany foli, i anàrem augmentant fins arribar alguns mesos (com el passat i aquest) a vint pàgines.

Al mateix temps que progressàrem a l'actual format desaparegué també el subtítol de "Full Parroquial de Montuïri" perquè creguérem que la nostra revista havia de ser totalment montuïrera, des del principi a la fi, sense cap casta de limitacions. I encara que continuéssent propietat de la Parròquia, és permanent desig dels qui la feim, publicar tots els fets, notícies, escrits, successos del nostre poble, divulgant, naturalment informació de l'Església, si bé aquesta referida preferentment a la nostra comunitat.

L'altre fet extraordinàriament significatiu coincidint amb l'actual format és el d'escriure-la totalment en la nostra llengua. Abans tot el que passava o es deia a les entrevistes ho havíem de traduir al castellà. Al principi de redactar-la així rebérem desmesurades crítiques per part de certes persones, fins i tot vinculades a BONA PAU. Però ara, al cap de quasi set anys de publicar-la en català, comprovam la forta incidència que ha tingut cap a la normalització de la nostra llengua, la principal de les finalitats que ens proposàrem quan prenguérem aquesta determinació. I les poques baixes que hi hagué se superaren llargament amb les altes.

Aquests tres aspectes: augmentar la grandària, passar de ser full parroquial a publicació del poble i editar-la totalment en la nostra llengua s'han donat aquests darrers anys que hem comptat amb l'empenta d'En Bartomeu Tauler.

I també ara és obligació deixar constància d'haver participat en la seva redacció —no ha mancat mai el seu escrit— i d'haver estat el diligent economista que ha vetlat per la nostra supervivència —no hi ha hagut dèficit malgrat l'augment de les despeses—. Són altres dos caires excel·lents respecte a BONA PAU, al llarg d'aquests vuit anys i quatre mesos de la seva estada a Montuïri.

Bé es mereix el nostre agraïment.

Onofre Arbona

Bartomeu Tauler Valens

8 anys i 4 mesos de Rector de Montuiri

De tot d'una En Bartomeu Tauler es negava a ser el protagonista d'aquesta entrevista tal vegada perquè uns es poguessin suposar, que la desitjava o altres hi veiessin un cert desig d'alabança personal. La cosa certa és que creim de justícia que els montuïrers teníem dret a que fos el mateix Rector el qui, en aquesta avinentesa del seu trasllat de residència, contestàs a les preguntes que desitjàvem saber de la mateixa persona que ha tengut la tasca de regir la nostra comunitat cristiana durant els passats vuit anys.

—Abans de venir a Montuiri, on havies exercit el ministeri sacerdotal?

—L'any 1976, una vegada rebuda l'ordenació, vaig estar com a vicari a l'Encarnació de Ciutat. A finals de 1968 vaig ésser convidat a formar un equip de capellans per anar a la serra peruana de Contumazà (Cajamarca). En Miquel Nigorra, (al cel sia) i jo dúiem aquesta parròquia, a 2.600 mts. d'altitud. En Jaume Pons era el responsable i treballava més a la parròquia de Caracas. Tota la comarca tenia uns 115 poblets i un total de 35.000 habitants; les condicions eren molt pobres i les distàncies molt grans. Fórem els primers capellans mallorquins d'aquella zona i ara hi continuen la tasca religioses i preveres de la nostra diòcesi. M'hi vaig quedar des del febrer de 1969 fins el març de 1977. Pel juliol de 1977, era destinat a la parròquia de Son Macià (Manacor) fins el juliol de 1979, quan vaig ésser enviat a

Montuiri, amb la col·laboració d'En Rafael Horrach, que tant va animar la pastoral de joventut.

—Durant els vuit anys de Montuiri, per a què t'has afanyat més?

—Fa mal dir-ho, això. Temporades, pens que m'he preocupat bastant per la gent jove. Llavors, per anar madurant amb una petita comunitat, que cercàs la fidelitat a l'evangeli i arribàs aprendre responsabilitats i protagonisme a la nostra església local. Personalment m'he afanyat en ésser coherent i pacificador, encara que no sempre ho he aconseguit, ni de molt. Record conflictes personals i malintesos amb grups, que ara consider superats. També hem fet molta obra material, per restaurar i mantenir edificis antics i posar-los al servei de noves necessitats.

—Quines creus que són les principals

dificultats que o esculls que has hagut de vèncer aquí?

—La indiferència religiosa, motivada potser per una imatge d'Església creada de temps enrere: una Església que, per a alguns, va ser repressora de consciències i va estar decantada a favor del poder. Els prejudicis de gent molt marcada políticament, i que forçat volen que el capellà vagi ben "marcat". La comoditat i el passotisme d'alguns, que contagien sobretot la gent més jove, però que provenen d'una societat més vella i dominada pel desig de tenir i consumir. El que sigui "gratuïtat" costa de fer entendre, avui. El meu propi cansament i desànim, en no comprovar fruits, almanco immediats, d'allò que un està fent.

—Què t'hagués agradat poder emprendre o fer i no has pogut fer?

—El manteniment i la constància del "Moviment cristià de joves de pobles", cohesionat i capaç de formar grups de testimonis creients entre la joventut i enmig del poble.

—Quines feines més destacades resten per a fer?

—La darrera que he anomenat la considero prioritària, però dins una comunitat com la nostra, hi ha molt per fer: Que des de les famílies que s'anomenen cristianes, es visqui amb cohe-

"L'alegria i la franquesa de la gent jove és un dels millors redorsos que me'n duc de Montuiri". No ho pot negar, pel que es veu.

Fa cinc anys que els qui fèiem BONA PAU férem una "aturada" en el Puig de Sant Miquel. Ni en aquesta ni en altres ocasions hi va manca l'empenta d'En Tomeu Tauler. Aquests érem els qui aleshores empenyíem fort.

rència de fe; que els sacraments no siguin "purs actes socials", per mantenir un "costum" o aprofitar per un lluitament de la família; que signifiquin i expressin un autèntic compromís per seguir Jesús.

—Per què?

—Perquè la tasca de l'evangelització és llarga i sempre està per fer. També reconec que jo, personalment, i tant els capellans com els laics, no hi posam tots els esforços que podríem per viure i estendre l'evangeli.

—Te'n penets de certes decisions o actuacions?

—Si em pos a repassar totes i cada una de les actuacions, trob molts de motius per demanar perdó: mal geni, incomprensió, manca de diàleg, falta d'acostament als més pobres... Però allò que hagin estat decisions a nivell parroquial, crec que foren suficientment pensades i consultades, i no me'n penet.

—Quines decisions et varen "costar" més?

—Dins aquests vuit anys i mesos, no he pres decisions massa dràstiques. La tasca d'una parròquia, dins una comunitat, es compon de petites passes, que

"Davant el canvi em trob tranquil"

"Montuïri estira molt"

"Jo no fuig ni me'n vaig del tot"

només configuren un camí quan es poden veure en perspectiva. Costa, per exemple, que la gent participi més, que acudesci a la catequesi, que prengui consciència de solidaritat amb els més pobres, que prepari i valori els sacraments, que superi "partidismes" i divisions estèrils. Però això no s'aconsegueix amb decisions fortes, amb normes i dictats, sinó educant-nos mútuament, passa a passa i amb molta constància.

—Quina ha estat la millor satisfacció o, sinó, les més destacades?

—Trobareu persones humils i amagades que s'alegren de les visites i del cas que els puguis fer; en concret els vellets i els malalts. Ells m'han encoratjat molt i han donat sentit al ministeri que tenc encomenat, fins i tot quan em trobava abatut. Llavors, també, comprovar que hi ha un grupet que ha anat prenent consciència d'Església, amb molta llibertat i convicció. Naturalment també ha estat

una satisfacció l'acollida dels amics, tant creients com no creients, que m'han encoratjat i han estat respectuosos.

—Els montuïrers, t'han fet canviar alguns costums?

—Montuïri estira fort. Els costums de festa, de bulla i d'alegria compartida. Sant Bartomeu, els Cossiers, la festa del Puig, el matí de Pasqua... són imatges i pinzellades que no es poden esborrar mai del cor del qui les ha viscudes. Ara bé, un canvi de costums no se sol comprovar de cop. Quan et vas adaptant a la manera de ser particular d'un poble, vas canviant sense donar-te compte. Jo consider que he tornat tolerant, un poc més pacient, no tan precipitat en fer judicis de les persones... Però això no podria dir si ha estat per mor dels montuïrers o dels mateixos anys i experiència.

—Després de vuit anys, com definiries Montuïri?

—Un poble de personalitat ben definida, que estima allò que l'identifica com a tal, extrovertit i festós, des preocupat i sincer. A vegades polèmic i renouar. Per altra banda, obert als cor-

(Continua a la pàgina següent)

"M'he afanyat en esser coherent i pacificador"

"Els vellets i els malalts m'han encoratjat molt"

(Ve de la pàgina anterior)

rents de la modernitat, bastant secularitzat, i no massa constant en aquelles tasques que emprenen els grups, encara que aquí hi trobam excepcions a destacar. Malgrat tot, he vist madurar Montuïri i els joves ja no són tan conflictius com certes persones majors.

—I la comunitat de creients, com la puntualitzaries?

—Petita, senzilla, però inquieta i amb sensibilitat per als problemes humans i socials. Si bé és ver que hi ha poca participació masculina i de joves. Ja he dit que hi ha gent creient que ha perdut la por al que puguin dir els altres i segueix endavant i amb les idees ben clares.

—Et costa o suposa molt haver de canviar la residència a un altre lloc?

—No costa ni suposa tant el canvi de residència, com el fet d'haver de conèixer persones noves, una nova comunitat, amb unes particularitats i una manera de ser ben diferents. En moltes coses, és un tornar a començar, però amb l'ànim i el suport dels companys capellans i amb la responsabilitat dels Consells de Pastoral.

—De moment, què et suposa aquest canvi?

—Aquest canvi suposarà més preocupacions i més feina per a mi, com en suposarà pels altres companys d'equip solidari. Però em trobo tranquil, i pens que la nostra missió no és fer massa coses, sinó posar tota l'ànima en allò que fem i treballar de veres ben conjuntats, preveres i seglars.

—Quin és el millor record que te'n dus de Montuïri?

—Pensant en la relació amb les persones, la bona acollida que he rebut per part de la majoria de famílies on he entrat. L'alegria i la franquesa de la gent jove. També record el respecte i la fidelitat d'un capellà vell, com D.Joan "Queló", que no es queixà mai i que no va criticar mai ni va posar traves de cap casta. Ell estimava el poble, perquè era de cor senzill.

—Quin o quins fets t'han fet sofrir més?

—Les dificultats a l'hora de comunicar la inquietud cristiana, especialment

entre els joves. El divisionisme polític que en certs moments estava molt enverinat i feia reflectir sobre preveres i l'església determinats colors polítics. Comprovar l'allunyament sistemàtic de molta gent: uns per comoditat, conformisme i por al compromís; uns altres, degut a la visió tancada i esclerotitzada que no permet el diàleg.

—A partir d'ara, quines seran les tasques que tindrà a Montuïri?

—Coordinar les tasques més importants juntament amb els altres amics preveres. Ajudar a alguns grups de catequesi, de primer a cinquè, i també en la preparació de la Confirmació. Programació dels cursets prematrimonials. Animar algunes Celebracions, tant Penitencials, de l'Eucaristia, etc.

—Amb quina il·lusió te'n vas a Porreres?

—No és una il·lusió intantil o aventurera. És la il·lusió tranquil·la de col·laborar en un procés que ja du un bon camí, i en el qual els laics, joves i adults, i en concret el Consell de Pastoral s'hi han sentit ben responsables, animats pel bon amic Francesc Ramis, que passa a la Parròquia dels Dolors de Manacor. Poder invertir aquesta tasca amb el suport i el coratge de les germanes religioses i dels germans preveres que ens farem costat, això fa il·lusió.

—Consideres que t'havies "cremat" a Montuïri?

—No, de cap manera. Perquè, si bé en certs moments de la meua estada aquí m'he trobat cansat i desanimat, ara potser em trobi en el millor moment, més serè, i poc afectat pels conflictes. I considero que, després d'haver estat més de vuit anys aquí, tenc el perill de quedar-me estancat i caure en la rutina de la manca de creativitat. Així, guiats pel Senyor i amb l'estímul dels germans, cercam camins nous.

—Què és el que creus que s'hauria de potenciar a Montuïri?

—En el camp social i econòmic, s'haurien de potenciar llocs de treball. De fet, he sentit parlar darrerament d'algunes iniciatives en aquest sentit. També s'hauria de potenciar la capacitat de treballar en societat o cooperativa i fundar petites empreses; que hi hagués al·lots i joves que aprenguessin ofi-

Ha acudit als actes socials que se l'ha convidat. En aquest cas, a la benedicció a Montuïri de "Sa Nostra".

cis de ferrer, de fuster, de celler, de barber, etc. Que els pares posin més interès en l'educació dels fills, no sols amb mires a guanyar molt i tenir molt, sinó en vistes a esser més persones i obrir més camins als altres. Que segueixin les iniciatives culturals, tant en la ràdio, premsa, conferències i escoles per a adults. Que les idees que surtin de gent de dretes no es vegin boicotejades per gent d'esquerreres; ni les que surten de gent d'esquerreres es vegin anul·lades per gent de dretes. En aquest camp de col·laboració, dins una sana crítica, hi ha molt de camí per córrer, perquè sovint es gasten energies en coses que no construeixen poble, i ja és hora de notudar energies. En el camp de la comunitat cristiana, sembla que ja he expressat la meua opinió dins les respostes anteriors.

—En aquests moments, què diries als montuïrers?

—Que tindrem oportunitat de continuar comunicant-nos a través de BONA PAU, però també a través de la trobada i del diàleg personal. Jo no fuig ni me'n vaig del tot; seguiré treballant dins la comarca, ben prop de Montuïri i desitjant servir en allò que sàpiga i pugui fer.

Fou una entrevista, però amb tota sinceritat hem de reconèixer que ha estat més una lliçó d'un mestre que en molts de moments ha posat el dit dins la llaga i ha aconseguit una completa "radiografia" del poble i dels montuïrers.

Onofre Arbona

S'HA DIT QUE...

... En Xerrim, de vegades diu coses equivocades o falses. Potser, perquè n'hi ha qualcun que li fa arribar enverinat allò que s'ha dit bé... o li diu bé allò que s'ha dit enverinat. Ves tu a saber-ho!

—oOo—

... hi ha vespres que sa fosca des nostres carrers és més negra que una boca de llop, i això no precisament a males hores, sinó prestet encara. Un pensa en aquelles èpoques, quan hi havia "serenos" que encenien fanals de gas: podria esser una estampa "romàntica i atractiva" per ressucitar, i de pas es crearien nous funcionaris.

—oOo—

...s'Ajuntament segur que té molts de problemes per resoldre, però hi ha uns quans desperfectes que criden s'atenció. Senyals de tràfic doblegades, sa Creu de Son Rafel Mas, mutilada, es cable des rellotge de la Vila que no acaba de tocar ses bataiades. I tot això té sa seva importància, perquè ja me direu: amb senyals de tràfic espenyades, ¿com sabrem per on hem d'anar? Amb obres d'art religiós mutilades, ¿com veurem protegit es nostre patrimoni històric? i, ¿què farem, si no sabem a quina hora mos trobam?. Francament, podríem perdre el nord, i això és molt perillós.

—oOo—

... i parlant de desperfectes, no sabem ben bé què li passa an es solam des camió des fems, perquè deixa anar raig i roi a voler, i sa regada que deixa no és precisament d'aigua de roses. Així mateix suposam que amb so ploure se compondrà molt sa cosa.

—oOo—

... llegim en es "Diario de Mallorca" de dia 22 d'Octubre que s'Ajuntament sol·licitarà s'ampliació de serveis postals a Montuïri. I ben necessari que és! Perquè, germanets, si un pateix un poc d'ofegor, ja no hi arriba an aquelles altures... I llavors s'ha pogut comprovar que es mateix Carter és qui ha de pagar casa i materials d'oficina, i que des de sa Direcció General de Correus no se li ha fet massa cas.

També mos demanam per què hem de dependre encara de Sant Joan, en

El Concurs de redacció s'ha animat molt i fins i tot molts de pares han estimulat els seus fills i les contenen succeïts de fa temps

aquest servei tan important de comunicació!

Enhorabona! si és ver que s'instal·la una oficina de Correus i Telègrafs a dependències de sa Casa de la Vila. Tots hi sortirem guanyant!

—oOo—

... i posats a tractar d'edificis i oficines. ¿quan es donarà una sol·lució an es Quarter de sa Guàrdia Civil? Tothom sap prou bé que és "ben vetust i propi del tercer món". No és gens estrany que es guàrdies hagin de cercar cases de lloguer per viure amb un mínim de comoditat.

—oOo—

... moguda, truiet i repetides notes a sa premsa de "La Provincia"... Què passa?. Homenatges, sí; homenatges, no. ¿Es batle, va actuar amb ingenuïtat o amb picardia? ¿No creia molta gent que era una decisió presa dins un Ple de s'Ajuntament?

—oOo—

... llavors se'n va convocar un altre amb tota mala llet. N'hi havia que desitjaven que se treguessin es pedaços bruts, uns

dets altres. I ho aconseguiren! Què se'n digueren de "coses" en es ple de diumenge migdia! A sa sortida encara se va sentir aquesta: "Tots hi hem sortit perdent".

—oOo—

... es Rector ha quedat molt bé a una fotografia en la que se'l veu ballant amb Na Margalida "Pera" amb motiu de ses seves noces de plata. La guardarem a s'arxiu de BONA PAU i si un dia Mn. Tauler arriba a bisbe, la posarem dins unes vases a la sagristia.

—oOo—

... a Ràdio Murta se fa un programa que se diu "Envida-li". Però s'altre vespre an es bar de Ca'n Pieres hi va haver un truc que superà ets envits des programa. Jugaven es President des Consell Insular, Joan "de Son Palou", es batle de la Vila, Joan "Matxo", es President i Vicepresident de s'APA, Biel "rei" i Rafel "de Son Reus", respectivament. Eren les dues de sa matinada. Es retrucs anaven i venien.

—oOo—

... i ara, quatre rectors, per manca d'un! Com ses tres persones de la Santíssima Trinitat i s'Amèn... I, ¿qui deu esser es reverendíssim rectorot? Segons comentaris de Ràdio Murta, passen pena que ara no els cobrin es lloguer des local, quatre vegades. Serà qüestió de dur un bon control de comptes.

—oOo—

... diuen que es rector que s'afegeix a sa "pandilla" —millor dit, s'equip— és poeta, pintor, músic, excursionista, ballador de ball de bot, animador de teatre i d'esplai. etc. etc. Amb una paraula: davall s'apariència d'un home molt discret, una bona adquisició.

—oOo—

... i llavors, que n'Andreu ja no serà pus "es vicari" ni "s'ajudant des rector". Serà rector i foris!, per nomenament i amb tots es drets. Vaja un bullit que mos han armat!

—oOo—

... també a altres nivells hi ha nomenaments i renovació de càrrecs. En Raimundo Arbona, president local d'A.P. I Na Maria Verger "Gelat", Presidenta del C.D.S. Elements joves i dinàmics. I s'ha de dir tot: dos bons representants de N'Hernández "Taca" i del Duc.

EN XERRIM

L'Ajuntament informa

Resum de l'acta de la sessió plenària celebrada el 24 de Setembre de 1.987

Començà la sessió amb la lectura i aprovació de l'acta anterior.

INFORMES I COMUNICACIONS

En els punts sobre informes i comunicacions de l'alcaldia destaquen l'aprovació per part de l'INEM del curs FOR de cuina i la corresponent subvenció així com la previsió perquè s'iniciïn les classes a l'Octubre; la intenció de la Congregació de les Germanes de la Caritat de concretar pròximament la compra-venda de l'edifici de Ca Ses Monges; l'escrit de Pere Sampol presentant la dimissió com a representant de l'Ajuntament al Consell de Redacció de Ràdio Murta; l'escrit de Correus i Telègrafs comunicant la possibilitat de dotar a Montuïri del servei telegràfic interior, sempre i quan l'Ajuntament aporti un local per a fer tal prestació. Finalment el President va informar de les gestions que es fan per a que el P. Martorell elabori i redacti una lletra apta per a l'Himne Municipal.

APROVACIÓ DE LA LIQUIDACIÓ I APLICACIÓ DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS

Després d'aprovar la liquidació de la recaudació del període voluntari també es va aprovar l'expedient d'ordenació, imposició i aplicació de contribucions especials per executar el projecte "Pavimentació asfàltica del camí vell de Porreres", contribucions que pugen a 3.344.500 pts. equivalents al 80 per cent del cost de l'obra i que pagarien els propietaris de les finques especialment beneficiades.

SUBVENCió DE "SA NOSTRA"

La Caixa de Balears "Sa Nostra" va acordar concedir al nostre Ajuntament una subvenció per finançar el projecte "Tancament Porxo" amb 500.000 pts.

MODIFICACIÓ DE CRÈDIT

Es va aprovar inicialment l'expedient de modificació de crèdit en el

pressupost municipal de 1987, amb l'abstenció dels regidors Pere Sampol (PSM) i Gabriel Miralles i Joan Miralles (PSOE) i els vots favorables dels quatre restants. Això suposa un augment total de crèdits per valor de 1.390.000 pts.

SERVEI TELEGRÀFIC

Per unanimitat es va acordar sol·licitar l'ampliació del servei telegràfic interior, posant, però, certes condicions.

VIGILÀNCIA CIUTADANA

També s'acordà establir i coordinar amb la Guàrdia Civil i la Policia Municipal els serveis adequats de vigilància i seguretat ciutadana.

FELICITACIÓ A JOAN VERGER

Un altre acord pres per unanimitat fou el de felicitar públicament a Joan Verger Pocoví, natural de Montuïri, per haver estat nomenat President del C.I.M.

PRECS I PREGUNTES

En el capítol de precs i preguntes el regidor Gabriel Miralles demanà per què a les sessions extraordinàries no s'inclou a l'ordre del dia el punt de "Precs i Preguntes" al qual se li contestà que segons el Reglament Municipal "l'Ordre del dia dels plens extraordinaris restarà limitat a l'aprovació de l'acta de la sessió anterior i a les propostes a debatre amb la corresponent votació.

El regidor Joan Miralles sol·licità que les notificacions i altres escrits es facin en mallorquí; preguntà al Batle si està previst reduir impostos i reorganitzar la hisenda municipal, donat que a la campanya electoral es propugnava reduir despeses; i també preguntà com es troben les gestions referents a la zona esportiva anexas al camp de futbol. El Batle li respongué, respecte a la primera qüestió que està previst i s'estudiarà com i de quina manera es poden reduir i llevar impostos municipals. Respecte a la segona qüestió manifestà que el propietari, de moment, no vol vendre els

terrenys necessaris, motiu pel qual s'intentarà solucionar el problema d'una altra manera i, en tot cas, cercar altres terrenys per a instal·lacions esportives.

El regidor Gabriel Miralles demanà si a més de la construcció dels vestuaris està previst realitzar noves despeses a la zona esportiva i per què es va refusar a l'empresa Construccions Verger la publicitat-col·laboració en el programa de festes. Respecte a la primera el Batle li va contestar que no està previst; i a la segona, que no es va excloure cap col·laboració amb publicitat i que si hi hagué aquesta, fou involuntària, degut a falla de la impremta.

El regidor Miralles Julià preguntà si es vigila el compliment de l'"Stop" de sortida al carrers Pujol i Major. I el Batle li contestà que els municipals ho vigilen.

A una altra pregunta de Pere Sampol demanant explicació sobre quina entitat és el Patronat de Deportes de Montuïri que organitzà unes carreres de cavalls a les festes i sembla que se les va subvencionar amb trofeus. El Batle respongué que tal Patronat no té res a veure amb l'Ajuntament però, en tot cas, sols se'l va subvencionar amb un trofeu.

I finalment el regidor Miralles Pizà formulà aquestes dues darreres preguntes: Quines gestions es realitzen per a restaurar la Creu d'Es Pou del Rei i altres monuments històrics?, i com es troba la gestió de continuar els treballs del Talaiot de Son Fornés, així com manifestà el Conseller de Cultura? Respecte a la primera el Batle li contestà dient que s'estan realitzant les gestions per a restaurar la Creu de tal manera que no torni caure. A més, Pere Sampol indicà que la Conselleria de Cultura s'interessà per la qüestió i se li donaren les dades sol·licitades, però sembla que no ha dit res. Respecte a la segona qüestió, la Conselleria de Cultura es mostrarà conforme i en fetxes pròximes es continuaran els treballs, els quals es finçaran mitjançant convenis. A més, fa poc que es va enviar una carta a la Societat de Caçadors per a que no passin pel Talaiot.

Fou una sessió que començà a les deu i acabà a les dotze de la nit.

L'homenatge a Joan Verger

HI ASSISTÍ EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA

No podrà oblidar mai En Joan Verger el sopar homenatge que el passat dia 30 d'Octubre se li va tributar amb motiu del seu nomenament de President del Consell Insular de Mallorca.

Fou organitzat per Aliança Popular i hi participaren al voltant de cinc-cents persones, la major part montuïres.

S'assegueren a la presidència, al costat de l'homenajat, el President de la Comunitat Autònoma, Gabriel Cañellas, el Batle de Montuïri,

Joan A. Ramonell i els pares del mateix Joan Verger, tots amb llurs esposes.

Tot es va desenvolupar com és costum en aquestes ocasions; i a l'acabament pronunciaren breus parlaments al·lusius a l'acte, el Batle de Montuïri, el President de la Comunitat Autònoma i el mateix Joan Verger. Seguidament algunes entitats montuïres —el Club Deportivo Montuïri, la Societat de Caçadors, l'A.P.A., el Club Ciclista i la Societat Columbòfila— li feren entrega de segles obsequis, com a tribut i reconeixement del seu desvetllament cap a ells.

L'acte significà una mostra d'agraïment cap a un montuïrer que tan amunt ha arribat en el camp de la política.

EL PARE MUNAR HA MORT

El passat dia 10 de setembre va morir als 88 anys, a St. Honorat, el Pare Gaspar Munar M.SS.CC. Era natural de Pina.

No exposam la seua biografia perquè a més de ser un home molt conegut, altres publicacions ho han fet molt extensament. Sols direm que pràcticament dedicà tota la seua vida al sacerdoci i a la investigació històrica.

Potser va escriure una trentena de volums.

BONA PAU pot donar testimoni d'alguns fruits de les seves recerques històriques referides a Montuïri.

Descansi en pau.

ANTONI GOMILA, ASSESSOR D'U.M.

El grup parlamentari d'U.M. ha elegit a Antoni Gomila Jaume, montuïrer, com assessor seu en el parlament balear pel que fa referència a temes de la petita i mitjana empresa, tema que domina a la perfecció degut a la seua vinculació amb PIEME des de la seua fundació.

NOMENAMENT

El batle de Montuïri Joan A. Ramonell ha estat nomenat Vocal de la Comissió Provincial d'Urbanisme del Consell Insular de Mallorca.

El felicitem.

FESTA DE SANTA CECÍLIA

El concert de la Coral Parroquial i de la Banda de Música amb motiu de Santa Cecília serà el diumenge 22 de Novembre a les 11'30 amb una Eucaristia festiva i a continuació un concert, una peça de les quals serà interpretada conjuntament per la Coral i la Banda.

Pel que sabem, la Parròquia juntament amb el Patronat de Música pensen organitzar, a continuació, un dinar que torni reunir tant els qui participen en la música cantada com en la música instrumental. Aquest dinar el paga en la seua major part la Parròquia.

ADHESIONS A L'HOSPITAL COMARCAL DE MANACOR

Es ben normal que el poble de Montuïri se solidaritzi amb els pobles de la Comarca de Llevant per urgir que se construesqui l'Hospital Comarcal de Manacor.

Es un bé per a la sanitat, per ajudar a descongestionar Son Dureta i per facilitar a molta gent una més ràpida atenció. Indubtablement repercutirà sobre Montuïri.

La Banda de Música i el Coro Parroquial, c

DES DE L'ANY 1910 HI HA CORO, PERÒ L'ACTUAL DATA DE L'ANY 1939

75 anys de la Coral Parroquial

Un aire de renovació cristiana promogut pel gran Bisbe Pere Joan Campins corria a tota l'Església de Mallorca pels primers anys d'aquest segle. Fou devers l'any 1910 quan don Pere Isern, aleshores Rector de Montuïri, va organitzar dos Cors: un d'homes i nins i un altre de dones; inicialment la seva tasca era la participació popular en el cant gregorià dels Oficis i Vespres dels diumenges, així com en les novenes, trisagis i altres celebracions. El homes contaven de dalt i les dones des de Baix.

El Rector Homar va seguir la mateixa trajectòria i molt sovint entregava la batuta del "Cor de dones" a En Joan Socias Cerdà "Vermell".

ÈPOCA DE GRISOR

Entre els anys 1917 i 1924 les corals de la Paròquia passaren una època de grisor, però arribat el vicari nou, don Joan Baptista Munar, reorganitzà la coral, especialment d'homes i nins, i ell mateix la dirigia. Aquesta Coral es va nodrir dels nins escolans, que acudien a la Sala Mariana: són els homes més

vells dels cantadors actuals. També en aquesta època col·laborava en la direcció En Pere Sampol.

Amb la partida del Vicari Munar, tornà fer-se càrrec del Cor En Joan Socias, entre 1937 i 1939. Va esser a les darreries de la Guerra Civil, quan arribà En Bartomeu Sampol Verger. Aquest, juntament amb En Baltasar Fiol, En Francesc Pomar, En Bartomeu Verger (Secretari), En Joan i En Pep Sampol i alguns altres, constituïren d'una manera definitiva l'actual Coro. Fou quasi tot d'una quan es va estrenar un nou repertori per a l'escolania: era per la Setmana Santa de 1939.

Dins aquesta temporada són dignes de resaltar les col·laboracions del tenor Capó i del contrabaix Rafel Putxo.

TEMPS D'ESPLENDOR

Però tots coincideixen en què el temps de més esplendor foren els anys 1945 - 48, quan era Vicari don Josep Estelrich Costa. Ell prengué les inssions i aconseguí fer possiblement el Cor més

nombrós de Mallorca. S'aprengueren set o vuit "Misses" a veus, i ja començà a dirigir En Baltasar Fiol "Putxo", actual director. També ajudava a la direcció En Joan Sampol Cerdà (entre els anys 1947-1960).

A l'Ofici de Sant Bartomeu de 1945, cantà per primera vegada la "II Pontificalis" del Mestre Perosi, amb violins, contrabaixos i altres instruments.

Pel 1952, essent Rector don Bernat Martorell, vingué a Montuïri el jove Joan Daviu. Ell, amb la seva excel·lent veu de tenor, impulsà la Coral i preparà els nins que cantarien a les Matines de Nadal del mateix any.

HOMES I DONES

Ja a partir dels anys 1955 - 60, s'assemblaren peces noves, d'acord amb l'esperit del Concili Vaticà II. Fou a l'Octubre de 1960 quan, després de superar certes dificultats, començaren a cantar units, homes i dones. A l'entretant era Rector de Montuïri don Miquel Vallespir, el qual en repetides ocasions dirigia personalment la Capella de cantaires. En Baltasar Fiol es refermà com a director.

La Coral Parroquial el dia de l'homenatge al P. Martorell, quan fou declarat fill il·lustre de Montuïri (15 Desembre 1985)

Les entitats montuïreres arrelades al poble

LES DUES BANDES QUE HI HAVIA A PRINCIPIS DE SEGLE S'UNIFICAREN L'ANY 1917

La nostra Banda desfilant a Lluçmajor amb motiu de la darrera trobada de Bandes de Música (24 Maig 1987)

Lleugera història de la Banda de Música

Diuen que la Banda de Música de Porreres és la més antiga de Mallorca, amb més de cent anys d'existència, però els músics montuïrers contesten que la Banda de Montuïri data de temps immemorial.

De fet, segons la tradició oral (1),

sabem que per l'any 1896 aproximadament, ja hi havia una banda de música dirigida per Rafel Pocoví, "Escolà" o "Andreu", que succeí al que segurament fou el primer director, el Pare Miralles o "Capellà Moliner". Per cert que aquest devia ser un prolífic compositor, al qual

les seves composicions li causaren problemes amb el bisbe, ja que li censurà la majoria de peces per esser "massa alegres".

DUES BANDES

Després de l'època de Rafel Pocoví, que emigrà a Amèrica (1), es dividí la banda, formant-se la Banda del Cel i la Banda de l'Infern. La primera era la dels conservadors, dirigida per Pere Sampol, i tocava a les funcions religioses, no sols de Montuïri, sinó també d'altres parròquies. La segona, dirigida per Jaume Pocoví "Andreu", era la dels lliberals o fermandistes i tocava als balls "d'aferrat". Segons conten existia una gran rivalitat entre les dues bandes, fet que provocava multitud d'anècdotes. Segurament la més famosa és la d'una processó de Pasqua acompanyada per la Banda del Cel: quan la comitiva passava per davant la Casa de la Vila, lloc on assajava la Banda de l'Infern, aquesta rompé un

Entre 1980 i l'actualitat, la Coral Parroquial de Montuïri ha participat en trobades de cant, ha donat concerts conjunts amb la Banda de Música, amb els "Blauets de Lluc", amb el Cor "Pare Aulf" de Felanitx. També ha participat amb el seu so brillant a l'homenatge al P. Gabriel Miralles MSSCC, pel mes d'abril de 1981. Ha cantat estrenant peces noves del P. Antoni Martorell i sota la seva direcció. No ha mancat mai la música a veus mixtes per les festes de Santa Cecília, de Sant Bartomeu, Nadal, Setmana Sant i Pasqua, Corpus, La Immaculada, etc.

L'organista que ha acompanyat a l'orgue o harmònim ha estat, amb gran constància, des de l'any 1936, En Josep

Sampol Cerdà. Si Déu ho vol, a finals de 1987, podrem veure i sentir el nostre orgue històric restaurat, si no ens manquen les ajudes que esperam.

El repertori actual de la Coral Parroquial és molt ric i divers. Endemés de les "Misses" barroques i romàntiques a veus d'home i mixtes, les obres del P. Antoni Martorell han multiplicat l'arxiu i han donat a conèixer la vàlua del nostre país, de categoria internacional, i que fou declarat fill il·lustre de la vila dia 15 de desembre de 1985. El seu suport i empena són la millor garantia d'un futur esperançador per al Cor polifònic de la Parròquia de Montuïri.

Bartomeu Tauler Valens

(Continua a la pàgina següent)

La Banda de Música i el Coro

(Ve de la pàgina anterior)

estrident "garrotin", el cuplé considerat més indecent del moment, causant un gran escàndol.

Per sort aquests incidents no passaren mai a majors i l'any 1917 s'unificaren les dues bandes sota la batuta de Pere Sampol. A aquest li succeïren en la direcció el seu fill Tomeu Sampol, Rafel Miralles "Putxo", Joan Socias "Vermell", Baltasar Pocoví "De Sa Mata" i l'actual director Pere Miralles "Malherba".

QUATRE ÈPOQUES

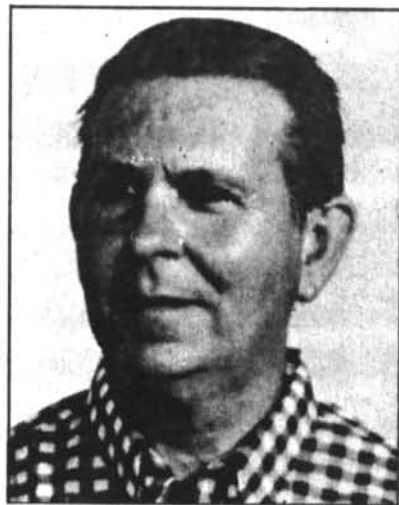
D'aquest anys podríem destacar quatre èpoques molt importants: la primera, essent director Pere Sampol, per la unificació de la Banda. La segona, de Rafel Miralles, home d'una gran constància i tenacitat (1) que aconseguí mantenir i consolidar la Banda. La tercera, de Baltasar Pocoví, qui a la vegada incorporà músics joves i dotà a la Banda d'una gran qualitat assolint la maduresa musical. I la quarta, sota la batuta de Pere Miralles, que significa la popularització de la Banda de Música de Montuïri, al dotar-se d'un repertori molt variat que l'ha convertida en la banda més contractada i coneguda de Mallorca.

Destaquen, dels darrers anys, la participació de la nostra Banda en el rodatge de la pel·lícula "Al Mayurca", l'actuació a Menorca amb motiu del segon Congrés de Cultura Catalana i

La problemàtica actual tant del Coro com de la Banda és la seva pervivència de cara al futur: la manca de joves que nodresquin els seus conjunts.

En Pere Miralles "Malherba" i En Baltasar Fiol "Putxo", actuals directors de la Banda de Música i del Coro Parroquial, respectivament.

la participació, fa pocs anys, a les Falles de València.

Durant la transició política de la dictadura a la democràcia, la Banda de Montuïri incorporà al seu repertori algunes peces de significació política que la dotaren d'una aureola de democràcia. Pràcticament a tots els actes de reivindicació de les llibertats democràtiques la Banda de Música de Montuïri estava convidada.

PROBLEMES DE LA BANDA

Avui els problemes de la Banda són els de sempre: la manca de joves amb afició musical. Però tal vegada aquest problema s'agreugi dia a dia. Al jovent li costa imposar-se una disciplina d'estudi i assajos setmanals. Això, juntament amb la indiferència del poble, podria posar en perill la supervivència de la nostra Banda. Els músics es queixen de la poca valoració que es dona al seu esforç per sostenir una banda de música a un poble de dos mil habitants quan pobles molt més grans no tenen banda o la finacien amb pressuposts milionaris. De fet, la Banda de Música de Montuïri és totalment privada, sols disposa d'una petita subvenció anual del Consell Insular de Mallorca i una altra de l'Ajuntament. Aquesta última, encara que els darrers tres anys hagi passat de dues-centes mil a cinc-centes mil pessetes, és insuficient si es valoren els costos dels instruments i el gran

nombre d'actuacions que es fan a l'any a Montuïri.

CARA AL FUTUR

L'Escola de Música està a càrrec del Patronat de Música de Montuïri, entitat d'uns cent-vint socis que, amb les quotes d'aquests més una subvenció de cent-cinquanta mil pessetes de l'Ajuntament i una altra de dues-centes mil de la Comunitat Autònoma, paga dos professors que ensenyen solfeig i instruments a més d'una trentena d'alumnes. Però els resultats no es veuen. Caldria una intervenció decidida, especilament dels pares, a fi d'estimular als joves que han aprovat varis cursos de solfeig per tal que s'incorporin a la Banda.

Aquest és un repte de tot el poble. El músics necessiten, ara més que mai, tot el recolzament i tot el respecte dels montuïrers, començant per exercir la més elemental de les normes d'educació: escoltar quan la Banda dona un concert. Que mai més els músics hagin d'interrompre una interpretació perquè els nins corren enrevoltant la Banda i els majors fan tertúlia, indiferents i sords a unes notes musicals que brollen dels instruments, gràcies a l'esforç d'uns montuïrers des de fa més de cent anys.

Pere Sampol Mas

1) De "Un poble, un temps", de Joan Miralles i Monserrat.

2) De BONA PAU, núm. 222.

El concurs literari

Començam aquest mes a publicar els treballs del Concurs Literari que organitzam conjuntament el Consell Insular de Mallorca, la Caixa de Pensions i BONA PAU.

Aquestes quatre redaccions que insertam són les que el jurat qualificador ha considerat de més mèrit entre les que s'han rebut.

Volem mostrar la nostra satisfacció per l'acolliment que ha tingut aquesta convocatòria. Confiam que no decaigui l'interès i que aquest concurs serveixi perquè els participants millorin de cada dia el seu estil literari.

AIXÍ ES MONTUÏRI

Montuïri és un poble que està situat gairebé al centre de Mallorca. Els fundadors el col·locaren sobre un turonet que li dona un aspecte característic: les costes que assusten a qualsevol extern.

La població va minvant progressivament, encara que avui pareix que s'ha fixada entorn al 2.300 - 2.400 habitants. Però sabem que fa uns 30 anys el nombre era més elevat, ja que passava els 3.000 habitants.

Es un poble rural com tots els que l'envolten. La indústria és escassa, només hi ha negocis de tipus familiar en els quals treballen de 5 a 6 persones. La gent té un caràcter alegre i obert; basta veure com per les festes patronals, la fira, etc. o qualsevol activitat cultural la plaça i els carrers principals s'omplen de gent. Montuïri, com a poble del centre, no es diferencia dels seus veïnats. Tots ens coneixem i sobretot el que passa. Perquè hi ha uns llocs concrets que actuen com a transmissors de les notícies més destacades i també més insignificants de la vida quotidiana del nostre poble. Som nosaltres mateixos que estam passant la bolla un a l'altre. Però això no ens preocupa molt perquè hi estam acostumats, i a més a més ens agrada: "El xafardeig".

Joan Garau

MONTUÏRI, CAPITAL DE LES RATES

Montuïri, un poble pacífic, fa molt de temps es va trobar amb una greu situació; ara us la contaré:

Un dia, mentre els habitants del citat poble estaven ben avorrits, descansant del treball que havien fet abans, va passar una miserable rata, bruta, pelada, amb ulls vermells, coa pelada, ungles afilades i amb una olor que no era suportable, va trobar un forat a una paret a la qual podia viure.

Idò, es va instal·lar allà amb telèfon propi, d'ari de la setmana, televisió, etc.

i va trobar que en aquell poble es vivia tranquil·lament, fora mal de caps, i així va avisar els seus familiars que anassin a viure allà. I els seus familiars van avisar els seus amics i així cada dia fins que Montuïri va estar ben poblat de rates. Cada dia anaven venint més i més rates, fins i tot el seu president va arribar a tenir un xalet a la paret de l'ajuntament i més tard s'hi va arribar a instal·lar.

La gent del poble es va donar compte que hi havia moltes de rates, però ja era massa tard, quasi tota la roba estava destrossada, la farinera fora gra, etc.... i van decidir contractar a un extern, però el poble no ho va poder solucionar, hi havia massa rates, van comprar moixos, però tampoc varen tenir fortuna.

I els pobladors van decidir anar-se'n del poble perquè era inútil viure allà, ara la capital de les rates.

Quan les rates varen veure que allà no hi havia roba per rosegar, farina i blat per menjar, fusta per destrossar van dir que allà no hi havia res a fer se'n van tornar cap a la seva lloriguera de camp.

I els montuïrers van tornar i per cert, van tenir molta feina per recuperar el temps perdut i per tapar els forats.

Llavors van viure feliços com a llençonnissos.

Bartomeu Massanet

ELS MOLINS FARINERS

Montuïri, poble de la comarca de Manacor, té uns 2.200 habitants (aproximadament). Aquest poble està situat damunt un turó del que hi sobresalta un puig anomenat "Sant Miquel". Però hi ha una cosa que cal destacar, són els molins fariners que en el segle XVI van començar a fer les primeres construccions, tots ells en desús. Estan situats en el contorn del poble, cada un d'ells té un nom diferent segons la denominació del seu antic propietari.

En aquests moments existeixen uns deset molins, els quals són: Can Rigo, Can Tavet, Ca N'Andreu, Can Perons, Can Serra, Can Nofre i Can Vermell, tots aquests situats en el molinar, ja que pareix que aquest nom deriva dels molts molins que hi ha en aquesta part.

D'En Gospet i de Ses Blaves, en el Gospet, de Can Pietós en el Pou del Rei, de Son Manera, de Son Costa, Can Socies, Can Ballester, de Sa Torre i de Son Boivàs perteneixen a la seva possessió, llavors finalment d'Es Fraret darrere les escoles.

Els molins generalment estan en mal estat, encara que a mitjan segle XIX hi va haver les primeres reformes i ampliacions. Es parla si els restauraran perquè així embellesquin el paisatge montuïrer.

Esperem que aquesta proposta es compleixi per veure una nova vila montuïrera.

Margalida Nicolau Pocoví

UN POBLE ANOMENAT MONTUÏRI

Montuïri és un petit poble situat al bell mig de l'illa de Mallorca a menys de vuit quilòmetres de Sant Joan, Pina, Randa, Lloret de Vista Alegre, Algaida i Porreres. A trenta quilòmetres de Ciutat i a vint de Manacor.

Fa molts d'anys era un dels pobles més grans de la nostra illa. Ara, es pot dir que es un poble de "diuenges" degut a que molta gent hi ve a passar el cap de setmana.

Les zones més altes són les del Molinar i Es Pujol, mentre que les més baixes són el Pou del Rei i Es Dau.

El nom de Montuïri ha estat interpretat de moltes maneres, aquí en teniu un parell d'exemples: Mons Viri, Mons Iberi, Mons Joyis, Al-Munturi, Monte Iri...

La producció agrícola de Montuïri és la de conreus típicament mediterranis de secà: cereals i vinya, bàsicament.

Cal tenir en compte, també, la ramaderia, que compren sobretot el bestiar porquí i l'oví.

Actualment, a Montuïri hi ha botigues de comestibles, fusteries, ferreteries, drogueries, tallers mecànics, una cooperativa, una farinera, una merceria, fàbriques de materials de construcció, etc... i les tres coses que té, que crec més importants: una REVISTA, una emisora de RADIO, una BIBLIOTECA.

Miquel Ribes Ricolau

Margalida Marimon Miralles

Una jove montuïrera d'avui

**ACABA ELS ESTUDIS D'ADMINISTRATIU
TOCA A LA BANDA DE MÚSICA I, QUAN POT,
AL CORO
FOU LA "CAPITANA" DE LES "MAJORETTES"**

Fa vint anys va néixer a Montuïri Na Margalida Marimón Miralles, filla d'En Tomeu "Pavora" i de Na Catalina "Costa", una jove molt coneguda dins el poble perquè en ella convergeixen una sèrie d'activitats, sobretot artístiques, que l'obliguen a moure's molt per assistir a diferents convocatòries d'un o altre caire. I això ho fa sense deixar d'estudiar, ara ja el cinquè i darrer curs d'administratiu a Lluçmajor.

Si en aquesta ocasió acudim a ella es perquè desitjam que BONA PAU reflecti els variats aspectes que incideixen damunt una persona, per altra part i en certa manera representativa de la joventut montuïrera.

A fi de conèixer-la millor, des d'un principi li demanem que ens conti qualche cosa de la seva adolescència, per a passar més endavant a relatar-nos diferents aspectes de la joventut actual.

Aquestes foren les seves paraules:

—Vaig anar a escola a Montuïri fins els quinze anys, ja que una inoportuna romputa d'una cama m'impedí quasi tot un curs d'anar a classe. I això feu que no acabàs als catorze anys. Mentrestant es varen organitzar les "Majorettes" i tot d'una hi vaig participar. M'anomenaren la "Capitana".

—I això et satisfia molt?

—Sí; fou un temps i una activitat que m'agradava molt. Puc dir que sempre ho he duit a dins. Em va saber molt de greu deixar-ho. Però... l'edat em va obligar.

—Què fas ara?

—Aquest curs acabaré d'administratiu. Hauré anat cinc anys a l'Institut de Lluçmajor.

—I en acabar?

—Tot d'una em posaré a fer feina d'administratiu, si en trob, encara que no sia a Montuïri. Des d'ara ja ens iniciem fent feina a diferents oficines.

—Parlem un poc de la joventut de Montuïri, d'aquells joves —al.lots i al.

lotes— de la teva edat. ¿Com creus tu que es diverteixen la majoria d'ells?

—Jo —diu Na Margalida— no som tan "sortidora" com l'altra joventut de la meua edat. M'agrada sortir una estona, però no estc sempre enmig.

—I els altres?

—Veig que la majoria surt molt més que jo, que molts agafen cotxe, sobretot els vespres. I els qui no en tenen es queden aquí, si no se'n poden anar amb un altre.

—Respecte al caràcter dels joves montuïrers, ¿quina és la teua impressió?

—Sembla que no es decideixen a agafar un compromís, no volen fer-se. I això tant els qui estudien com els altres.

—I tu, et consideres d'aquests?

—Jo em sent molt bé a ca nostra.

—Però la joventut participa de les festes que aquí s'organitzen. ¿No és ver?

—Sí; però no sols és la joventut. A les festes hi participa tothom.

—A vegades se sent dir pel poble que hi ha joves que es droguen. ¿Ho podries confirmar?

—Ho ignor.

—Com veus el futur de la joventut d'ara, concretament la del poble?

—Que són molts els qui pensen en el dia de demà; no són tan d'espreocupats com pareix... Per altra part crec que el poble estira molt i encara que no trobin feina a Montuïri, sí, hi viuran. Pens que no se n'aniran a un altre poble ni a Ciutat a viure. Si no treballen aquí, des d'aquí aniran i vindran.

—Es evident que els llocs de treball a Montuïri escasegen...

—No n'hi ha —contesta ràpidament Na Margalida—. Si fos un lloc turístic, potser n'hi hauria.

—Consideres a la joventut montuïrera molt preocupada pels estudis o treball?

"Els joves no són tan despreocupats com pareix".

"Seria una injustícia dir que els joves montuïrers són els més "gamberros" de Mallorca".

"La joventut d'avui es troba molt incompresa".

—Crec que n'hi ha de tota classe.

—*Qualcú diu que els joves de Montuïri són molt "gamberros". És ver?*

—No. Són com tots. Pel que sent a dir, hi ha altres pobles que els guanyen a fer desastres. Les bauxes que fan per Nadal, Cap d'any, darrers dies o altres festes, és tot. Potser que qualcú es "passi"... però d'aquí a dir que els joves de Montuïri són els més "annerots" de Mallorca, seria una injustícia.

—*En concret, i què diries dels joves de Montuïri?*

—Que són simpàtics.

Hem vist Na Margalida Marimon tocar el clarinet a la Banda de Música i cantar qualche vegada en el Coro Parroquial. Aquest mes en què ambdós celebren la festa de la seva patrona, Santa Cecília, desitjaríem que ens parlàs d'ells.

—*Respecte a la Banda, què podries dir?*

—No massa coses perquè som de les darreres que hi he antrada. Veig que no hi ha massa joventut. Alguns són bastant majors.

—*Per què no hi ha al.lots i al.lotes que es preparen?*

—Hi ha nins i nines que van a solfeig i amb gust. Però a l'hora d'agafar l'instrument sembla que els pares tenen por que després es cansin i ho deixin. I els aturen.

—*Qualcú es prepara per a la Banda?*

Sí. En aquests moments crec que són cinc. Voldria que tots hi arribassin.

—*Abans, hi havia més dones a la Banda..*

Els joves montuïrers són com els demés: es diverteixen dins i fora del poble. Aquests són els qui participaren a l'excursió de fi de curs, a Cura, amb el grup de confirmació.

—Sí. Erem quatre. Però ara sols quedam mu mare i jo.

—*Per què creus que la Banda no es nodreix més?*

—Els assaigs suposen dedicar-hi molt de temps. I un altre motiu es la peresa que fa als pares comprar un instrument pels seus fills. La Banda els n'hauria de poder comprar; però, per desgràcia, no disposa de fons econòmic suficient. Ara bé, si per exemple un jove demana un instrument i una moto, primer els seus pares li compraran la moto que no l'instrument.

—*Quin futur veus a la Banda?*

—Si no s'hi afageix gent jove arribarà a acabar. Voldria, però, que això no succeís mai. Encara que faci poc temps que hi toc, l'estim molt i faria qualsevol cosa perquè no desaparegués mai.

—*Encara tens temps per participar en el Coro?*

—M'agradaria participar-hi més; però essent els assaigs els mateixos dies, m'és impossible anar a tot. Estic més fermada a la Banda. De totes maneres quan puc anar-hi, hi vaig.

—*Què diries del Coro?*

—Que els cantadors fan un esforç molt gros. Veig que n'hi ha que canten "de sentit", sense saber solfa; i això suposa molt de sacrifici i voluntat.

—*I de la família; què podries dir?*

—Encara que sia filla única, no em consider veciada. Ni estic gens empegueïda d'anar amb mu mare. Fins i tot vaig de tant en tant a discoteques amb tots dos. Trob molt agradós no estar empegueïts d'anar amb els seus pares.

—*La religió, què és per a tu?*

—No sé certament que he de dir. Jo vaig a l'església perquè som creient i tenc fe.

—*L'altra joventut, i és com tu?*

—La major part de la gent jove d'avui opina que ser creient i tenir fe, no significa haver d'anar a les celebracions de l'església. Molts consideren que es pot tenir fe i no anar a l'església.

—*Aquest fet, ¿el consideres positiu?*

—Des del meu punt de vista, no. Jo crec que és molt més còmode veure les coses com espectadors que no participar-hi com a protagonistes. Crec que si els joves volguessin assumir la responsabilitat dins les tasques cristianes o celebracions, no ho trobarien tan avorrit.

—*Aquesta creença concreta en tu, ¿a què és deguda?*

—A això ho dec sobretot als meus pares.

—*Per què creus que la major part de la joventut quasi no s'acosta a l'església?*

(Continua a la pàgina següent)

La II Setmana Cultural

Malgrat la molta publicitat que es va fer de la II Setmana Cultural, amb molts més al·licients que l'any passat, quant a més actes i continguts diversos, la participació adulta, un dels objectius de la seva celebració, ha estat deficient.

Anem a estudiar el gros de les activitats, és a dir, les celebrades des del dilluns dia 19 fins al divendres dia 23.

CURIOSITATS FÍSQUES, conferència on el professor Miquel Jaume Horrac pretenia fer arribar el gust per la física a la gent profana en aquesta matèria prenent com a referència l'observació dels fets diaris. Va esser agradable i va saber connectar amb els cursos de setè i vuitè de l'escola que hi assistiren. Nul·la participació adulta, salvat els professors acompanyants i alguns alumnes de BUP.

MALLORCA MÀGICA, amb molts de temes màgics, un conferenciant plaent i interessat en conèixer més a fons les llegendes, el poblat prehistòric... de Montuïri. Poca participació, els de sempre, els més o manco relacionats amb els organitzadors, unes vint-i-set persones on s'inclouen deu allots els quals sembla quedaren satisfets del primer dia i tornaren.

LA INICIACIÓ A LA FOTOGRAFIA, fou la més castigada en participació, i això que és una tècnica que s'utilitza amb freqüència, de la qual es pensava que seria una de les que despertaria més interès. Començà amb retràs; la part tècnica fou tediosa i l'exposició fotogràfica, preciosa. Entorn a una quinzena de persones.

Cal destacar la brillant presentació de Miquel Grimalt a l'audiovisual **TRES MOMENTS DE LA NOSTRA HISTÒRIA**, sobretot el temes del modernisme. Una vegada més, participació massiva dels allots de l'escola —segur que en treurum més profit que els grans—, alguns de BUP i els repetits de sempre.

La més assistida fou **A L'ENTORN DE LA CANÇÓ POPULAR: MONTUÏRI AL CANÇONER DE MALLORCA**, entorn a les quaranta persones. Miquel Sbert va fer un estudi molt exhaustiu del tema de la cançó popular a Montuïri al Cançoner del Pare Ginard, a més d'altra bibliografia relacionada amb el tema. Fou agradable i divertida.

En resum, pel que fa referència a la participació no s'ha avançat gens respecte a l'any passat: la gent segueix estant poc motivada per aquests tipus d'actes, la qual cosa no es dona solament aquí,

sinó per tot arreu de l'Illa, segons informacions del Centre Coordinador de Biblioteques. I haurem d'esperar la III Setmana Cultural per veure si la cosa canvia. El que és segur és que continuarà essent poc habitual, mentre no es realitzin més activitats amb més pressupost al llarg de l'any i molts dels que hem de donar exemple als nostres fills, com els universitaris, educadors i autoritats, segueixin sense veure'ls per la Biblioteca. També la cultura necessita el suport de tots.

Bàrbara Sastre Miralles

PROPOSTA DE REPROVACIÓ AL BATLE

Bona part del passat mes d'Octubre s'ha viscut a Montuïri un clima de tensió política pel fet s'haver-se organitzat en nom del poble de Montuïri el sopar-homenatge al President del Consell Insular, el montuïrer Joan Verger Pocoví. Fet que s'atribuí al Batle.

Els regidors del PSOE, PSM i CDS firmaren una proposta de convocatòria d'un ple extraordinari per a "reprovar l'actuació del Batle Joan A. Ramonell per a utilització dels símbols i bens públics amb fins partidistes, otorgant-se la responsabilitat de tot el poble de Montuïri, usurpant las funcions del plenari d'aquesta Corporació". Això és el que deia la convocatòria.

Aquest ple extraordinari es va celebrar el passat 25 d'Octubre a la Sala de Sessions de l'Ajuntament, plena de gent desitjosa de presenciar l'esmentat debat.

Els regidors firmants de la proposta exposaren les raons i seguidament el Batle reconegué la seva equivocació. S'adduïren diferents criteris i acusacions i fins i tot, tant el Batle com alguns regidors se sentiren ofesos.

Feta la votació hi hagué empat, ja que els regidors d'AP votaren en contra de la reprovació i els del PSOE i PSM, a favor, mentre el del CDS s'abstingué.

Essent el vot del batle, en aquest cas, de qualitat, no es va aprovar la proposta de reprovació.

SA FIRA D'ENGUANY

En els moments de sortir aquest número s'estan programant els actes i demés activitats a l'entorn de la Fira d'enguany.

Unicament podem dir que serà semblant a la dels altres anys i que està programada per fer-se el primer diumenge de desembre.

"No estic gens empegueida d'anar amb mu mare".

"Molts de joves d'avui consideren que es pot tenir fe i no anar a l'església".

"Si els joves volguessin assumir responsabilitats dins l'Església, no ho trobarien tan avorrit".

(Ve de la pàgina anterior)

—Avui hi ha moltes maneres de reunir-se i de divertir-se. Altre temps, cinquanta anys enrra, potser que la joventut es reunís molt a l'església, però ara té molts d'altres llocs per anar.

—I ja per acabar, i què penses del teu futur, de la vida del dia de demà?

—Assegurar-me la vida amb una feina i llavors, si tot va bé, casar-me; encara que avui no pots dir: demà faré això o allò. De totes maneres pens no deixar mai res de tot això que ara faig ni canviar de manera de pensar.

Fou una xerrada amb Na Margalida Marimon vertaderament molt llarga, però aclaridora de molts d'aspectes d'una joventut que avui es troba molt incompresa, motiu pel qual se li atribueix molts més defectes que no té.

Onofre Arbona

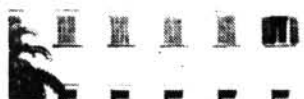

ACCIÓ SOCIAL

A través de l'àrea d'acció social, el Consell de Mallorca

compleix una tasca assistencial bàsica mitjançant el conjunt de centres que són propietat seva,

i amb ajudes a totes les entitats amb fins socials a Mallorca.

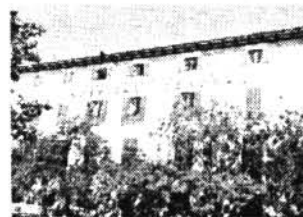
L'Hospital General, l'Hospital Psiquiàtric, la Llar de la Infància, la Llar de la Joventut, la Llar dels Ancians i el Patronat Verge de la Salut,

són els Centres que el Consell Insular té al seu càrrec.

Però l'activitat social del Consell de Mallorca no s'acaba aquí. Es concedeixen ajudes a nombroses entitats de l'illa, amb importants subvencions. S'organitzen conferències i campanyes de divulgació sanitària. Se celebren cursos de Prevenció antidroga i antialcohòlica a nivell escolar. Es potencia l'organització de congressos i simposis mèdics

i es publiquen manuals tècnics sobre temes sanitaris.

Aquestes són les tasques de moltes de persones que treballen intensament en el Consell Insular, i obtenen bons resultats per a Mallorca.

BON CONSELL, BONS RESULTATS.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

El tennis i el bàsquet reprenen

FUTBOL

Resultats dels partits jugats el passat mes d'Octubre:

BENJAMINS

Espanya de Lluçmajor, 0 - Montuïri, 4
Montuïri, 4 - Barracar At. 0
Barracar, 2 - Montuïri, 2
Montuïri, 0 - Campos, 3

ALEVINS

Montuïri, 2 - Algaida, 2

INFANTILS

Montuïri, 3 - Porreres, 1
Margaritense, 3 - Montuïri, 3

JUVENILS

Montuïri, 6 - Mariense, 1
Alqueria Blanca, 1 - Montuïri, 7
Montuïri, 2 - Murense, 3
Joventut Inca "B", 0 - Montuïri, 2

I PREFERENT

Quatre partits, vuit punts. Més no es pot demanar. Pot dir-se que el mes d'Octubre ha suposat la recuperació del Montuïri. Encara que l'equip no ha aconseguit un joc brillant i no convenç totalment als aficionats, les quatre victòries, tres aquí i una fora camp, pregonen la recuperació del nostre conjunt.

Montuïri, 3 - Unió, 2

Això es diu guanyar en el darrer minut. Va començar molt bé l'equip local i en un quart d'hora ja tenia un 2-0 al

EL MONTUÏRI HA GUANYAT TOTS ELS PARTITS DEL MES PASSAT

seu favor. Després es dormí, els visitants dominaren la situació i empataren el partit. Al minut 90 i 41 segons, el gol de la victòria.

Montuïri, 4 - Espanya de Lluçmajor, 0

Uns dels millors partits d'aquest començament de temporada. Fèrem quatre gols i n'haguéssim pogut marcar més. Això sí, cal reconèixer que els llucmajorers no merescueren tornar-se a casa sense marcar. Els golejadors montuïrers foren J. Verger, Juanjo (a l'estil Butragueño), Vaquer i Puigserver.

Son Sardina, 1 - Montuïri, 2

Encara que el partit no assolís gaire qualitat els nostres saberen planejar molt bé la situació per guanyar i ho feren de forma justa com reconegueren els diaris de Ciutat. Inaugurà el marcador el Son Sardina i després marcaren En Juanjo i En Llorenç Neo, amb un gol d'aquests que se'n fan pocs.

Montuïri, 2 - Recreatiu La Victòria, 0

Partit magre, de poca qualitat. El Montuïri va saber aprofitar dues ocasions per marcar mentre els rivals mostraren molt poc perill i no aconseguiren foradar la porta. El dos gols, de Maestre.

TORNEIG DE TENIS

Ha pegat molt bé això del tennis. La pista "Es Dau" cada dia es veu ben ocupada amb les partides que disputen 20 montuïrers per tal de "mantenir-se en forma". Des de les sis de l'horabaixa fins a les onze del vespre podem anar a veure aquest esport que té l'avantatge de poder-se practicar al ritme que un pugui. Aquesta és l'explicació de l'èxit que té a Montuïri. Per aquest motiu s'han canviat els llums de les faroles i ara s'hi veu molt bé. Una millora força útil.

El torneig va començar el mes de setembre i acabarà la setmana anterior a la Fira.

Els "Montuïri tennis players" són: Vicenç Vaquer Verger, Francesc Barceló, Miquel Sastre, Pere Sampol, Joan Ramonell, Joan Verger Sastre, Gabriel Ferrer, Miquel Nicolau, Rafel Miralles, Josep Gomila, Vicenç Vaquer, Verger II, Bartomeu Miralles, Bartomeu Nicolau, Gabriel Miralles Bennassar, Pere Mayol, Francesc Cardell, Gabriel Miralles Pizà, Jaume Mayol, Llorenç Bauzá i Jaume Martorell.

Es juga pel sistema lliga (tots contra tots).

BÀSQUET

Fa molts d'anys que no havíem pogut tenir a Montuïri un equip de bàsquet federat. El dissabte dia 17 d'Octubre començaren el campionat les nines cadets i ho feren molt bé. Guanyaren dins Pollença per 35 a 56. Cal dir que totes elles són molt jovenetes i totes són un, dos i tres anys més joves per a la categoria que militen. Ara bé, s'havia de començar i s'ha hagut de fer a aquesta categoria atès a que tenen 14 anys.

Les entrena En Guillem Fiol, mestre d'Escola, i actua com a delegat En Llorenç Capellà. La plantilla està formada per Antònia Fullana, Cati Bauzá, Antònia Munar, Joana Ma. Blascos, Margalida Pocoví, Maria Portell, Maria Francisca Gomila, Joana Maria Capellà i Maria Gayà.

Formen part del grup B, juntament amb Pollença, Brisas de Santanyi, Santa Mònica de Palma, Sant Josep B de Palma, La Porciúncula de S'Arenal i Joventut Mariana de Sóller.

El segon partit, jugat aquí, també el guanyaren. Aquest fou el resultat: Montuïri, 45 - Santanyi, 39

Biel Gomila

L'equip infantil de Montuïri que enguany va participar en el Torneig de sa Llum i que ara juga la lliga, encara que no són exactament els mateixos jugadors.

Dos dits de seny

Diuen que "val més un dit en es front que una quarterada a l'Horta".

En base a aquesta dita mallorquina, voldríem iniciar una molt breu secció mensual que ens servís de reflexió.

Si tenim dos dits de seny, estarem d'acord que fa empegueir això que ha passat aquests dies a Montuiri.

El tema o "affaire" del sopar-homenatge s'ha inflat i espargit intencionadament, més enllà del que havia d'haver estat una simple qüestió a aclarir entre els regidors i el batle. També s'ha aprofitat per part del batle per contestar a les crítiques amb un "Ple Show".

Simplement, voldríem demanar quantes persones hi hauria hagut a la Casa de la Vila, si el tema a tractar hagués estat una millor educació, la seguretat ciutadana, la cultura, el res-

pecte als qui dormen o a la manera d'aconseguir llocs de feina... Basta que mirem quants acudiren a les Activitats Culturals de la Biblioteca Municipal, per exemple.

Ni tant de verí ni tant de "show": només "dos dits de seny".

CUINAR EN CASA

PAELLA DE VERDURES

Se sofregeixen dues cebes grosses, tres tomàtiques grosses pelades, un pebre vermell i una albergínia pelada, tallada petita.

Es bullen dos pastanagons i mongetes tendres. Es fa la paella posant una tassa d'arròs per un tassó ben ple de brou de verdures al qual hi haurem posat "starlux" i un capoladís d'all i juevert.

Recepta de
Jerònia Sampol Cerdà

FUNDACIÓ "DEIXALLES"

"Deixalles" és una fundació creada entre CÀRITAS i la PIMEM, la qual preten la reinserció social de persones que per raons distintes (alcoholisme, atur, drogadicció, ...etc.) estan en situació de marginació.

La funció d'aquesta institució és la de possibilitar que les persones que passin pel centre aprenguin a fer feina i trobin un treball adequat a les seves condicions professionals.

Els resultats d'aquesta tasca són molt positius; avui es pot dir que més de 30 persones han passat per "Deixalles" i d'elles n'han pogut col·locar en feines fixes 8, i 15 segueixen en el centre; els altres han anat a la Península per diverses raons.

Vos feim saber que alguns d'aquests materials, una vegada arreglats, es venen al mateix local de la Fundació.

LLISTA DE MATERIALS MÉS ÚTILS

Mobles de tot tipus: dormitori, menjador, cuina, etc.

Botelles de xampany i altres.

Paper i cartó.

Matalassos, millor si són de llana.

Roba, vestits, flassades, llençols.

Llibres de tota classe, antics i moderns, en llatí, en castellà i en mallorquí.

La Comissió Parroquial d'Acció Social

DEMOGRAFIA

DEFUNCIONS

Dia 30 de Setembre.- Catalina Gomis Tous, de 85 anys, casada "Caneta".

Dia 4 d'Octubre.- Mateu Moll Bisquerra, casat de 76 anys, "Des Forn".

Dia 19 d'Octubre.- Apolonia Miralles Amengual. Casada de 84 anys "Perulla".

MATRIMONIS

Dia 26 de Setembre.- Mateu Miralles Cerdà i Jerònia Garcias Fullana.

Dia 2 d'Octubre.- Francesc Mendoza Cabrera i Antònia Miralles Mayol.

Dia 3 d'Octubre.- Benet Campins Rioja i Francesca Bauçà Garcias.

PLUVIOMETRE

Pluja caiguda a Montuiri durant el passat mes d'Octubre:

Dia 4	49'00 litres
Dia 10	3'60 litres
Dia 22	0'60 litres
Dia 27	0'50 litres
Dia 28	5'50 litres
Total	59'20 litres

JOCS DE PARAULES

Allò que en castellà anomenen "trabalenguas" i en mallorquí és un "joc de paraules" resulta d'una combinació graciosa i interessant, que sol cridar l'atenció perquè sovint juga amb un mot de doble sentit o amb dues paraules que sonen igual a fi d'aconseguir un efecte divertit o enginyós. I encara que a primer cop d'orella sembla que se sent sonar la mateixa paraula, normalment presenten un argument ordenat, correcte i definit. A vegades presenten dificultats de pronunciació, sobretot quan s'emeten ràpidament.

A partir d'ara procurarem publicar-ne uns quants cada mes. I agraïrem de veres als nostres lectors que ens facin arribar alguns d'aquests jocs de paraules que ells coneixin i que segurament ens ensenyaren de petits.

Vet aquí els primers:

M'han dit que tu has dit que jo no he dit; el que tu has dit, jo no ho he dit, perquè si jo hagués dit que tu ho has dit, seria ben dit per haver-ho dit jo.

Un pinxo va dir a un panxo
"—Vols que et punxi amb un punxó?"
i en Panxo va dir a n'En Pinxo:
"—Punxem, però a la panxa, no".

Gloses

CANÇONS DE SANT MIQUEL

Sant Miquel té cada dia
ses balances en sa mà;
a ell mos hem d'invocar
perquè quan mos pesarà
es pes basti per entrar
en el cel a disfrutar
en sa seva companyia.

Sant Miquel, sant des meu nom,
jo vos vull felicitar,
només vos vull demanar
que mos deu doblers i pa,
pau i salut per tothom.

Si és molt lo que vos deman,
Senyor, si m'heu escoltat,
feis sa vostra voluntat,
i gràcies d'haver aturat
lo que hi ha per qualche part,
sa guerra, pesta i sa fam.

29 - 9 - 87

Miquel Massanet Servera "Parrí"

ES BATLE I NA MARIA

(Amb motiu d'una foto de la
visita al "Mallorca Garden")

Es batle de Montuiri
és un senyor molt atent;
amb Na Maria Rabent
a un quadro que jo tenc
formen una flor de liri.

M. "Parrí"

NOTÍCIES D'ESGLÉSIA

EL CONSELL PARROQUIAL DE PASTORAL DEMANA MÉS PRESENCIA DELS LAICS

En la reunió del dia 16 d'octubre passat, el Consell de la Parròquia va urgir al Secretariat de Pastoral que fes constar el desig clar d'una més forta presència de laics en el Consell de la Diòcesi, perquè així tant el Bisbe com els altres responsables puguin fer-se millor càrrec de la realitat de base de les diferents comunitats cristianes de Mallorca.

DIADA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

El proper dia 15 de Novembre celebrarem la "Diada de l'Església Diocesana". Es el tercer any que feim aquesta jornada. Amb ella es pretén concienciar el feels, que totes les petites comunitats perteneixem a una realitat més ampla, la Diòcesi, i que ens hem de sentir solidaris dels seus problemes, necessitats i inquietuds pastorals. Es un dia per contribuir econòmicament, tenint present que l'ideal és aconseguir que un dia l'Església es pugui finançar de manera autònoma a través de la contribució dels feels.

REUNIÓ D'ACCIÓ SOCIAL A MONTUÏRI

La Delegació Diocesana d'Acció Social organitza una trobada a Montuïri, el dissabte 7 de novembre a les 3'30 de l'horabaixa. La temàtica és la pròpia d'aquest curs, la "Formació del voluntariat social". Serà a la Rectoria.

COMIAT I PRESENTACIÓ DE L'EQUIP DE RECTORS A PORRERES

El mateix 7 de novembre, a les 8 del vespre, a l'església parroquial de Porreres se celebrarà una Eucaristia en la qual farà el seu comiat Mn. Francesc Ramis Oliver i serà presentat el nou equip de Rectors solidaris d'Algaida, Montuïri i Porreres conjuntament.

DIUMENGE 8 DE NOVEMBRE PRESENTACIÓ DEL NOU EQUIP DE PREVERES

A l'Eucaristia de les 8 del vespre de dia 8, l'equip de rectors solidaris es presentarà a la comunitat cristiana de Montuïri, especialment el qui des d'ara formarà part de l'equip i residirà normalment al nostre poble: Mn. Pere Orpí Ferrer, que ve de la parròquia de Son Macià.

El pròxim diumenge, dia 8 de Novembre a les 8 del vespre PRESENTACIÓ DE L'EQUIP DE RECTORS SOLIDARIS

Entre ells, Mn. PERE ORPÍ FERRER, el qui residirà a Montuïri

NECESSITAM CATEQUISTES PER A 1er. I 2on.

Ja s'han apuntat nous i noves catequistes que, com a monitors, volen ajudar als petits de 1er. i 2on. Es els diumenges dematí, a les 10'15. Però seria bo que s'apuntàs més gent a fi d'aconseguir un bon grup, que sigui ben compacte. Ànim!

CATEQUESI DE 3er., 4rt, I 5è.

La començarem els dies 20 i 21 d'Octubre. Per als de tercer, és en dimarts, Per als de quart i cinquè, el dimecres. També és necessari que hi hagi més catequistes, sobretot pel dimecres.

PROPER CURSET PREMATRIMONIAL

Així com el darrer curset tingut a Montuïri fou un èxit, també l'arxipresat de la nostra comarca organitza un altre curset prematrimonial a la Residència de Porreres, a partir del dilluns 9 de novembre, fins al dia 13, i llavors dos vespres més a la setmana següent. Començarà a les 9 del vespre.

COLLECTA DEL DOMUND

Per ajudar a la promoció social i a l'evangelització dels pobles del tercer Món, la Parròquia de Montuïri ha aportat 60.950 pts. amb motiu de la Diada Mundial de la propagació de la fe.

Acció Social

LA LLEI D'ACCIÓ SOCIAL DE LA NOSTRA COMUNITAT AUTÒNOMA I LES COMPETÈNCIES DE L'AJUNTAMENT

Comunicat de la Comissió d'Acció Social de la Parròquia

El grup d'Acció Social de la Parròquia de Montuïri s'ha reunit per estudiar la "Llei d'Acció Social" de la nostra Comunitat Autònoma, destacant els principals punts:

— L'objecte de la Llei insisteix en integrar els serveis socials, a fi que ningú es pugui sentir marginat i que tota persona pugui participar plenament en la societat.

— Segons la Llei, a l'article 6, diu que l'Administració assumeix el compromís de promoure els recursos que facin falta per fer arribar els serveis socials a tots els ciutadans que els necessitin.

— Els serveis específics seran: a) de protecció i suport a la família, a la infància i a la joventut; b) de rehabilitació i integració dels disminuïts físics, psíquics i sensorials; c) d'assistència a la Tercera Edat; d) de protecció a la dona; e) d'assistència a persones marginades que es trobin en situacions com les següents: toxicomanies, ex-reclusió, manca de llar, i altres.

Segons la Llei és competència dels Ajuntaments organitzar els Serveis Socials locals; atenció a les persones en situació de necessitat o emergència, controlar les activitats en matèria d'assistència social, coordinar i fomentar altres entitats del poble destinades al benestar socials, i dur una relació de les persones necessitades d'aquests serveis.

Fer possible que els ciutadans participin en la solució dels problemes locals, especialment ajudant a totes les persones que tinguin la voluntat de treballar gratuïtament en bé d'aquesta feina.

Els Ajuntaments establiran en els seus pressuposts quantitats destinades a l'acció social procurant que sigui el 6 per cent del seu pressupost.

Després de vista la Llei publicada en el Butlletí del Parlament i haver-la comentada el grup d'Acció Social, trobam convenient fer arribar al nostre Ajuntament la necessitat d'establir uns convenis de col·laboració amb el C.I.M. segons es desprèn del programa publicat pel referit Consell el passat 23 de setembre.

La importància de les competències en matèria social que té l'Ajuntament, bé es mereix que es vegin de quina manera es poden dur a la pràctica en el nostre poble.

Comissió Parroquial d'Acció Social